

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.066 van 16 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BOSMANS loco advocaat N. LETEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, volgens uw verklaring een Russisch staatsburger van Ingoesjetische afkomst, bent afkomstig uit Karabulak, Republiek Ingoesjetië, waar u woonde met uw echtgenote X (OV X). Sinds 1999 werkte u bij de politie in de stad Magas, tevens in Ingoesjetië.

Op 29 april 2008 was u aan het werk als verantwoordelijke van een controlepost in Magas. Tijdens een controle ontstonden er problemen met de 4 inzittenden van een personenwagen. Volgens de procedures overmeesterde u en uw collega's de inzittenden en bracht hen en hun auto naar het politiekantoor. Hierna ging u terug naar uw post. Later bleek dat er wapens en munitie in de auto gevonden werden.

Een week later werd u bij uw chef geroepen. Deze vertelde u dat u ontslag moest nemen en dat deze instructies van hogerhand genomen werden. U negeerde dit en bleef aan het werk. Nog een week later ongeveer, u stond weer aan de controlepost, kwamen FSB-agenten naar

u toe en uitten verdoken bedreigingen. Op 22 of 23 mei werd u vervolgens meegenomen door 4 gemaskerde mannen. Ze zeiden dat ze u en uw echtgenote zouden vermoorden tenzij u een aanzienlijk bedrag zou betalen. Tevens wilden ze dat u ontslag nam. U werd gedumpte en kwam terug bij bewustzijn in het ziekenhuis, waar u nog 5 dagen bleef. Na uw ontslag uit het ziekenhuis, bleef u nog 5 dagen thuis.

Op 30 mei 2008 nam u dan ontslag bij de politie.

Op 5 juni dook u vervolgens onder bij de familie van uw vrouw in Nesterovskaya.

Drie dagen later was er een aanval met een granaatwerper op uw flat, waarbij dit zeer zwaar beschadigd werd.

Eind juni was er tenslotte nog een poging tot aanrijding op uw echtgenote in Nesterovskaya, toen zij op weg was naar de winkel.

Uiteindelijk besloot u te vertrekken.

Op 3 augustus 2008 werden u en uw vrouw naar Brest, Wit-Rusland, gebracht. Van daaruit reisde u clandestien, in het laadruim van een vrachtwagen, naar België, waar u op 11 augustus arriveerde en dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u een kopie van uw huwelijksakte, uw rijbewijs, enkele foto's en een attest van uw tewerkstelling bij de politie van Magas voor.

B. Motivering

Na onderzoek van de verklaringen van u en uw vrouw voor het Commissariaat-generaal dient te worden besloten dat u er niet in slaagt aan te tonen dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstige tegenstrijdigheden gevonden werden in de verklaringen van u en uw echtgenote.

Zo verklaarde u dat u ontslag nam enkele dagen nadat u uit het ziekenhuis ontslagen was. (CGVS dd. 15/09/2008, p.14)

Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u ontslag nam op 30 mei 2008, maar dat dit gebeurde voor u in het ziekenhuis lag. (CGVS – Satsita Chakiyeva dd. 15/09/2008, p.7)

Hiermee geconfronteerd, verklaarde uw echtgenote dat zij zich geen data kan herinneren.

Een andere verklaring kon zij niet geven. (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.8)

Deze verklaring kan geenszins volstaan, aangezien zij wel correct kon weergeven wanneer u uw ontslag indiende. Daarenboven betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid niet louter de weergave van data maar evengoed de chronologische volgorde van voor uw asielrelaas relevante feiten.

Voorts verklaarde u dat u rond 5 juni 2008 naar de familie van uw echtgenote ging om er te schuilen en dat er rond 8 juni 2008 een aanval met een granaatwerper op uw appartement was. (CGVS, p.15-16)

Ook uw echtgenote verklaarde dat de granaataanval gebeurde nadat jullie naar haar familie waren gegaan, maar stelde dat dit laatste pas in juli plaatsvond. (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.7)

Hiermee geconfronteerd verklaarde uw echtgenote opnieuw dat zij zich vaak vergist van maand. (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.9)

Dit kan echter bezwaarlijk als verklaring aangenomen worden, daar het hier zeer recente feiten betreft en er bijgevolg kan worden verwacht dat een kandidaat-vluchteling deze met meer precisie kan weergeven.

Bovendien had uw echtgenote zich eerder in het gehoor reeds gecorrigeerd, na nader bevraagd te zijn over haar verklaring dat jullie pas in augustus naar haar familie verhuisden. (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.3)

(CGVS - Satsita Chakiyeva, p.3)

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde problemen. De vastgestelde tegenstrijdigheden raken immers aan de kern van uw asielrelaas, met name uw opname in het ziekenhuis en de granaataanval op uw flat ten gevolge van het incident van 29 april.

Ook in uw eigen verklaringen werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld.

Zo stelde u (CGVS, p.16) dat u het rijbewijs dat u op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd, bent gaan ophalen bij de bevoegde politiedienst op dezelfde dag waarop u uw

ontslag heeft ingediend bij de politiedienst waar u werkzaam was. U bevestigde expliciet dat de datum van die dag 30 mei 2008 was.

Echter blijkt uit het neergelegde rijbewijs dat dit document slechts op 30 juni 2008 was uitgegeven.

Hiermee geconfronteerd tijdens het gehoor stelde u dat ofwel u ofwel de betrokken politiedienst zich mogelijk vergist heeft. Deze uitleg is niet aannemelijk.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw echtgenote zeer weinig op de hoogte was van kernelementen van de door u beiden verklaarde problemen. Zo wist zij niet wanneer u haar vertelde over de bedreigingen die tegen u geuit werden door de FSB-agenten (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.6), terwijl u verklaarde dit wel degelijk aan haar verteld te hebben (CGVS, p.13); kon zij niet bij benadering zeggen hoeveel dagen nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd, jullie naar haar familie vertrokken (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.7, 8); wist zij niet in welke maand u in het ziekenhuis lag (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.7-8); en kon zij evenmin bij benadering zeggen hoeveel dagen na jullie vertrek uit de flat de granaataanval gebeurde (CGVS - Satsita Chakiyeva, p.8).

Ook u kon niet met zekerheid zeggen op welke dag de aanval op uw flat juist plaatsvond. (CGVS, p.16)

Ten slotte kon uw echtgenote zelfs niet bij benadering zeggen wanneer de poging tot aanrijding op haar plaatsvond, een incident dat ook u niet precies kon plaatsen in de tijd. Het betreft hier nochtans het laatste incident voor uw beider effectieve vertrek uit de regio. (CGVS, p.17; Satsita Chakiyeva, p.8)

Gelet op bovenstaande vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande de verklaarde vervolgingsfeiten kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaring als zou u in de onmogelijkheid verkeren om uw intern paspoort voor te leggen. U verklaarde immers dat u dit in uw flat achterliet toen u en uw echtgenote er vertrokken, en dat het vernield werd bij de aanslag op uw flat. (CGVS, p.8, 15)

Aan deze vaststelling dient zwaar te worden getild daar het achterhouden van dergelijk binnenlands paspoort kan betekenen dat u een veilig verblijfsalternatief in de Russische Federatie of elders verborgen wil houden.

Aldus dient te worden geoordeeld dat de door u verklaarde asielmotieven bedrieglijk zijn. Gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde persoonlijke vervolgingsvrees, gezien u geen melding maakt van andere problemen in uw land van herkomst in geval van een terugkeer, dient dan ook te worden geoordeeld dat in uw hoofde evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Daarenboven, wat de de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat sinds het begin van het conflict in de buurrepubliek Tsjetsjenië in 1999 de rebellenbeweging gaandeweg ook in Ingoesjetië activiteiten is gaan ontplooiën.

Afgezien van een eenmalige grootschalige actie in juni 2004, voerde de rebellenbeweging kleinschalige aanvallen uit, specifiek gericht tegen militairen en andere vertegenwoordigers van de autoriteiten (waartoe u luidens uw verklaringen sinds mei 2008 niet meer behoort). Sinds 2007 is er een toename van het aantal incidenten waarbij de rebellenbeweging militaire doelwitten viseerde, maar waarbij slechts een zeer beperkt aantal burgerslachtoffers vielen. De autoriteiten proberen de rebellie te bestrijden met zowel uitgebreide zoekacties waarbij ganse wijken of dorpen worden afgezet als met gerichte arrestaties. Hierbij kunnen ook slachtoffers vallen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat veel van deze acties zonder wezenlijk geweld worden uitgevoerd en dat het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door acties van de autoriteiten beperkt blijft.

De situatie in Ingoesjetië is dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten, zijnde uw rijbewijs, een kopie van uw huwelijksakte, een attest van uw tewerkstelling bij de politie en foto's van u in functie van agent en van uw collega's vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw rijbewijs bevat enkel gegevens betreffende uw identiteit, dewelke door mij niet in twijfel getrokken wordt. De kopie van uw huwelijksakte bevat enkel gegevens betreffende uw relatie met Satsita Chakiyeva, dewelke evenmin door mij in twijfel getrokken wordt. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat het een kopie betreft, zodat de echtheid van het document niet nagegaan kan worden. De foto's en het attest van tewerkstelling tenslotte, vormen geen bewijs van de door u verklaarde problemen maar tonen enkel aan dat u een functie bekleedde bij de politie in Ingoesjetië. Uit het attest kunnen geenszins de omstandigheden van uw vertrek bij de politie worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat op 20 september 2008 Rashim Tsechoyev geboren werd, zoon van Amurkhan Tsechoyev en Satsita Chakiyeva."

2.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 12 november 2008 dat hij niet akkoord gaat met de motivering van de beslissing van de Commissaris-generaal aangezien hij zijn asielrelaas, naar eigen zeggen overzichtelijk en coherent heeft uiteengezet.

Verzoeker wijst er op dat er slechts één tegenstrijdigheid werd vastgesteld en dat deze enkel een omwisseling van data betreft. Verder verklaart hij dat de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote te wijten zijn aan het feit dat zijn echtgenote hoogzwanger was en zich bijgevolg in een moeilijke lichamelijke en psychologische toestand bevond.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing niet weerlegt; bijgevolg blijven deze staande.

Deze vaststellingen raken inderdaad, zoals blijkt uit de gewone lezing van de beslissing, de kern van het relaas.

De ter terechtzitting neergelegde medische attesten tonen aan dat verzoekers echtgenote problemen kende tijdens de zwangerschap, maar niet dat haar cognitieve functies hierdoor belemmerd of beïnvloed werden. Dit geldt des te meer nu de vragen helder en begrijpelijk werden uiteengezet, en zoals gezegd wezenlijke elementen betreffen van het asielrelaas.

Wat betreft de informatie gevoegd bij het verzoekschrift, deze bevat enkel algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers relaas.

2.3. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige

schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Het reisadvies van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken waarnaar verzoeker verwijst, is een advies voor toeristen en slaat niet op zijn concrete situatie, doch heeft slechts een algemene strekking (RvS., 23 oktober 2007, nr. 176.086).

De andere informatie die verzoeker bijbrengt, toont aan dat de situatie in Ingoesjetië problematisch is, maar niet dat er sprake zou zijn van een gewapend conflict. Dit wordt bevestigd door de informatie in het administratief dossier.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 februari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE